

ספר זהר התקורת תיקוץ מ"ג

מהתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי ז"ע

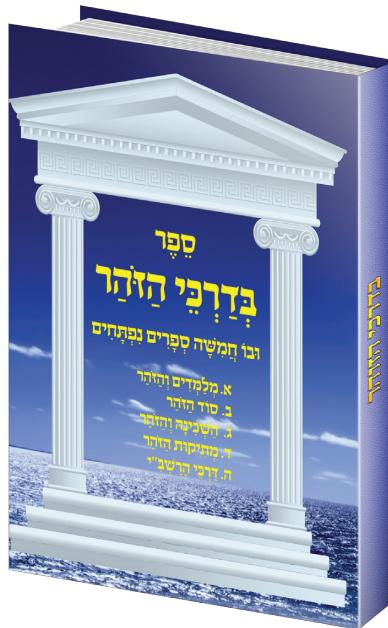
ובו:

ו'. זהר התקונות: בלשון הקודש בלבד, בעמוד אחד שכל אחד יכול להדפיסו ולחלקו לכל העולם, "זֶהָר תִּקְוֹתָם פְּסָפָר".

ועל ידו יוכל כל יהודי לקרוא ולהבין בחשך רב ולעוסק בדבריו הרשב"י, תמידין כסדרון, בכל יום, וכבר צוחזו קמא כי מצوها לידע ולהודיע ולפרנסם ברבים, שבכו ורך על ידו תליו כל גאותינו, ובדברי המקובל האלקי השדר"ז ז"ע, שאמר אילו ידעו ראשישיבות מדורי גודלי המקובלים ובראשם המהרח"ז על תיקון מ"ג ועוד, בוזאי כולם היו עוסקים בليمוד ספר הזהר והקבלה, להחיש הגאולה למען פרות השכינה הקדושה. וככל יהודי למד ובין, נערום וזקנים, כאיש אחד בלבד יהוד שבט ישראל, בדבריו הרשב"י "אנן בחביבותה תליא מלטה", עוסקים בليمוד הזהר הקדוש באהבה", בדא יפקון מן גלותא ברחמי".

יצא לאור על ידי מפעול הזהר העולמי סניף בית ים 052-7651911
בנשיאותו כ"ק האדמו"ר מהאלמן שליט"א
לכבוד יומא דהילולא של פמבל האלקי צדיק יסוד עולם מלך
ה' צבקות הריח הטופט פון רבי יוסף חיים מבגדאד זי"א, י"ג אולול
תשע"ב (ק"ג שנה [103] לפטירתו, טרס"ט-תשע"ב)

ספר זוהר התקנים

תקון ארבעים ושלוש

בראשית, שם את"ר יב"ש, וזה נחר יחרב ויבש, (שם ה), באוטו זמן שהוּא יבש והוא יבשה, צווחים הבנים למטה ביהוד ואומרים שמע ישראל, ואין קול ואין ענה. זה שבטות (משל' א כה) או יקנאנני ולא עננה. וכה מי שנורם שתסתלק קבלה וחכמה מתורה שבعل פה ומטורה שבכתר, ונורם שלא ישתדל בלה, ואומרים שאין אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי אבל הוא יסלק את המعنין מארתו נחר ומאותו גן. אוילו, טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה שבבעל פה, שנחשב לו אבלו חחיר העולים לתחו ובהו, ונורם עני בעולם ולאיך הגלות.

ויאמר אלהי' טרشا הארץ דשא וכו' (בראשית א א), אמר רבי אלעזר: אבא, ותני קרא לו יבשת, מאיפה טרsha הארץ? אמר לו: בני, בך למד תשובה לבני העולים, שאם ארם יחוּר בתשובה, מזריד לך המعنין שתסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא לך ארץ, ולנחר שהיה חרב ויבש קרא לו מקונה המים ונמים, והוא שבטות (שם י) ויקרא אלהי' ליבשה ארץ ולמקונה המים קרא ימים. באוטו זמן שנקראת הארץ, מה בתוב זו? ויאמר אלהי' טרsha הארץ, להוציא ורעים ופירות שחון נשמות, (דף כב ע"ב) כל אחד למשוגג, אלו הנשות שננורו מבסא בבודו, ואלו רוחות שננורו ממלאכים, ואלו הנשות שננורו מהօנים, כל אחד הוציא למשוגג את כל אחד בראי. עז פרי - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת וגנו, כל אחד בראי (כל אחד החזיא לנו).

ועוד, עז פרי - זה העמוד האמצעי, עשה פרי - זה צדיק, אשר ורעו בו על הארץ - זו השכינה, של הרים נכללים בה, ובאו המזוכה של פריה ורכיה, לעשות פרות וערעום, והוא שבטות לא תחו בראה לשבת יצרה, ומפני שמתפשט מפריה ורכיה, אבלו חחיר את אותה ארץ יבשה, ומונע ממנה ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפוגם למטה פוגם למעלה את המקום שננוורה נשמות.

